A1 KISA HİKÂYE · SHORT STORY

TÜRKÇE / ENGLISH

Otobüs Durağı

The Bus Stop

	TÜRKÇE	ENGLISH
01	María otuz iki yaşında. O İspanyol. Madrid'de yaşıyor ve bir lisede tarih öğretmeni. Bu yaz Türkiye'de tatil yapıyor. María bir yıldır Türkçe öğreniyor ve biraz Türkçe konuşuyor. Bugün Ankara'da. Anıtkabir'e gitmek istiyor. Ama bir problem var: Telefonunun şarjı yok ve haritası da yok. María kayıp.	*María is thirty-two years old. She is Spanish. She lives in Madrid and is a history teacher at a high school. This summer she is on vacation in Turkey. María has been learning Turkish for a year, and she speaks a little Turkish. Today she is in Ankara. She wants to go to Anıtkabir. But there is a problem: her phone's battery is dead, and she doesn't have a map either. María is lost.*
02	María bir otobüs durağında duruyor. Durakta genç bir adam var. Adamın sırtında bir çanta, elinde bir kitap var. María çantasından küçük bir defter çıkarıyor. Defterde Türkçe cümleler var. Defteri açıyor ve okuyor. "Merhaba... Affedersiniz... Anıtkabir nerede?" "Merhaba! Anıtkabir mi? Burası biraz uzak. Siz nerelisiniz?"	*María is standing at a bus stop. There is a young man at the stop. He has a bag on his back and a book in his hand. María takes a small notebook out of her bag. There are Turkish sentences in the notebook. She opens the notebook and reads.* *"Hello... Excuse me... Where is Anıtkabir?"* *"Hello! Anıtkabir? It's a bit far from here. Where are you from?"*
03	"Ben İspanyolum. Madrid'den geliyorum. Türkçem çok az. Yavaş konuşur musunuz, lütfen?" "Tabii! Benim adım Burak. Ben öğrenciyim. Yavaş konuşuyorum: A-nıt-ka-bir... çok... uzak. Otobüs... lazım." María gülüyor. Burak da gülüyor.	*"I'm Spanish. I'm from Madrid. My Turkish is very limited. Could you speak slowly, please?"* *"Of course! My name is Burak. I'm a student. I'm speaking slowly: A-nıt-ka-bir... very... far. You... need... a bus."* *María laughs. Burak laughs too.*

	TÜRKÇE	ENGLISH
04	“Ben María. Memnun oldum. Hangi otobüs?” “413 numara. Sekiz durak sonra iniyorsunuz. Sonra sağa dönüyorsunuz, düz gidiyorsunuz, sonra sola, sonra yine sağa...” María defterine yazıyor, ama Burak çok hızlı konuşuyor. “413... sekiz durak... sağ, sol... Pardon, sağ mı, sol mu?”	*“I’m María. Nice to meet you. Which bus?”* *“Number 413. You get off after eight stops. Then you turn right, go straight, then left, then right again...”* *María writes in her notebook, but Burak is speaking very fast.* *“413... eight stops... right, left... Sorry, is it right or left?”*
05	“Önce sağ, sonra sol. Hayır, hayır... önce sol, sonra sağ. Bir dakika...” Burak düşünüyor. Elleriyle gösteriyor: sağ, sol, düz, sağ. María’nın kafası çok karışık. Sonra Burak gülüyor. “Tamam. Benim yolum da o tarafta. Ben de sizinle geliyorum.” “Gerçekten mi? Çok teşekkür ederim!”	*“First right, then left. No, no... first left, then right. Just a minute...”* *Burak thinks. He shows her with his hands: right, left, straight, right. María is very confused. Then Burak laughs.* *“Okay. My way is in that direction too. I’ll come with you.”* *“Really? Thank you so much!”*
06	Beş dakika sonra otobüs geliyor. Otobüs mavi beyaz ve çok kalabalık. María otobüse biniyor ve cüzdanını açıyor. Ama Burak kartını iki kere okutuyor. “Bu sizin için. Ankara’da otobüste kart lazım.” “Ah, teşekkürler! Kaç lira? Ben ödüyorum.” “Hayır, hayır. Siz misafirsiniz.”	*Five minutes later, the bus comes. The bus is blue and white and very crowded. María gets on the bus and opens her wallet. But Burak taps his card twice.* *“This is for you. In Ankara you need a card on the bus.”* *“Oh, thanks! How many lira? I’ll pay.”* *“No, no. You’re a guest.”*
07	Otobüste iki boş koltuk var. İkisi oturuyor ve konuşuyor. María’nın Türkçesi az. Burak hiç İspanyolca bilmiyor. Ama sorun yok. Elleriyle ve basit kelimelerle konuşuyorlar. Çok gülüyorlar. María tarih öğretmeni. Burak da üniversitede tarih okuyor! María’nın bir kedisi var. Burak’ın iki kız kardeşi var.	*There are two empty seats on the bus. The two of them sit down and talk. María’s Turkish is limited. Burak doesn’t know any Spanish at all. But that’s no problem. They talk with their hands and with simple words. They laugh a lot. María is a history teacher. Burak studies history at university, too! María has a cat. Burak has two sisters.*

	TÜRKÇE	ENGLISH
08	“Burak, siz nereye gidiyorsunuz? Üniversiteye mi?” “Hayır. Ben de Anıtkabir’e gidiyorum.” “Siz de mi? Neden?” “Ben orada çalışıyorum. Hafta sonları rehberim. Bugün saat on ikide bir turum var.” María çok şaşırıyor ve gülüyor. Ankara çok büyük, ama dünya çok küçük!	*“Burak, where are you going? To the university?”* *“No. I’m going to Anıtkabir too.”* *“You too? Why?”* *“I work there. On weekends I’m a guide. Today I have a tour at twelve o’clock.”* *María is very surprised and laughs. Ankara is very big, but the world is very small!*
09	Sekiz durak sonra iniyorlar. Önce sağa dönüyorlar, sonra düz gidiyorlar, sonra sola. Önlerinde büyük bir kapı ve uzun bir yol var. Yolun iki tarafında taştan aslanlar var. Burak saatine bakıyor. Saat on bir buçuk. “María, bu tur Türkçe. Ama ben yavaş konuşuyorum. Gelmek ister misiniz?”	*After eight stops, they get off. First they turn right, then go straight, then left. In front of them there is a big gate and a long path. On both sides of the path there are stone lions. Burak looks at his watch. It’s half past eleven.* *“María, this tour is in Turkish. But I speak slowly. Would you like to come?”*
10	“Türkçe tur mu? Benim ilk Türkçe turum! Evet, istiyorum!” Saat on ikide turda yirmi kişi var: on dokuz Türk ve bir İspanyol. Burak her cümleyi yavaş yavaş söylüyor ve bazen María’ya bakıyor. María her şeyi anlamıyor, ama çok mutlu. Defterine yeni kelimeler yazıyor: “tarih”, “aslan”, “rehber”. Defterin son sayfasına da büyük harflerle yazıyor: “Ankara’da kaybolmak çok güzel!”	*“A tour in Turkish? My first Turkish tour! Yes, I’d love to!”* *At twelve o’clock there are twenty people on the tour: nineteen Turks and one Spaniard. Burak says every sentence slowly, and sometimes he looks at María. María doesn’t understand everything, but she is very happy. She writes new words in her notebook: “tarih” (history), “aslan” (lion), “rehber” (guide). And on the last page of the notebook, she writes in big letters: “Getting lost in Ankara is wonderful!”*

Notlar · Cultural notes

Anıtkabir	the mausoleum of Atatürk, the founder of the Turkish Republic, on a hill in Ankara; one of the city's most visited places.
Aslanlı Yol	"the Road of Lions," the long walkway into Anıtkabir lined with stone lion statues.
Ankara	the capital of Turkey.
kart	city buses in Ankara take a transit card, not cash; one card can pay for two people.
Affedersiniz	"Excuse me"; a polite way to start a question to a stranger.
Memnun oldum	"Nice to meet you."
misafir	"guest." Turkish hospitality means a guest often isn't allowed to pay.
rehber	"guide" — a tour guide, and also a guidebook.

Dilbilgisi · Grammar to notice

-a / -e	direction, "to": Anıtkabir'e = to Anıtkabir; sağa = to the right; sola = to the left.
-dan / -den	"from": Madrid'den = from Madrid; çantasından = from her bag.
Question words	nerede? = where?; nereye? = where to?; hangi? = which?; kaç? = how many?; neden? = why?
-ır musunuz?	polite request: yavaş konuşur musunuz? = could you speak slowly?
-mek istemek	"to want to": gitmek istiyor = she wants to go; ister misiniz? = would you like?
-ım / -im	"I am": İspanyolum = I'm Spanish; öğrenciyim = I'm a student.
önce … sonra	"first … then": önce sağ, sonra sol.

YOUTUBE · İZLE & DİNLE

Bu hikâyeyi YouTube'da dinleyin.

Listen to this story and more on the Yavaş Yavaş Turkish channel.

youtube.com/@yavasyavasturkish →